

Fitness Yapan Bireylerin Sporla Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi

Murat ATASOY¹, Ünal TÜRKÇAPAR², Abdulselam ERDİMEZ³

Özet

Bu çalışmada fitness yapan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın amacını gerçekleştirmek üzere literatür taraması yapılarak araştırmanın problemine ilişkin bilgiler dahilinde, fitness yapan bireylerin sosyal duygusal öğrenmeleri ve bu ilişkiyi etkileyebileceği düşünülen yaş, cinsiyet, eğitim durumu spor yapıp yapmadığı, haftada kaç saat spor yaptığı değişkenlere ilişkin bulgulara ve yorumlarına yer verilmiştir. Araştırmanın evrenini Şanlıurfa ilinde fitness yapan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 180 erkek ve 58 kadın olmak üzere toplam 238 fitness yapan birey oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında fitness yapan bireylerin spor ve sosyalleşme düzeylerinin belirlenmesi amacıyla Şahan (2007) tarafından geliştirilen "Spor ve Sosyalleşme Ölçeği" ve fitness yapan bireyler hakkında bilgi toplamak için "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Araştırma grubundan elde edilen 238 veri, SPSS 26.00 veri analizi programının kurallarına uygun olarak kodlanmış ve cevapların kaydı yapılmıştır. Verilerin çarpıklık (-1,040) ve basıklık (1,674) değerlerine bakılarak normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve bu nedenle parametrik testler tercih edilmiştir. Cinsiyet ve düzenli spor yapıyor musunuz değişkenleri için Bağımsız Örneklem t-testi (Independent Samples t Test), yaş, eğitim durumu ve haftada kaç saat spor yapıyorsunuz değişkenleri için tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) kullanılmıştır. Sonuç olarak cinsiyet değişkeninde erkeklerin, spor yapıyor musunuz değişkenine göre evet cevabı verenlerin sporla sosyalleşme düzeyleri yüksek çıkmıştır. Diğer değişkenlerin sonucunda ise sporla sosyalleşme düzeylerinde bir farklılık saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, spor ve sosyalleşme, sporun sosyalleşmedeki etkileri.

Investigation of Sports Socialization Levels of Fitness Individuals

Abstract

In this study, it is aimed to examine the socialization levels of fitness individuals with sports. Within the scope of the information on the problem of the research by scanning the literature to realize the aim of the study, the age, gender, education status which is thought to affect the relationship and social emotional learning of the fitness individuals, whether they do sports, how many hours a week the comments were given. The universe of the research is composed of individuals who are engaged in fitness in the province of Şanlıurfa. The sample of the study was 180 men and 58 women who made up a total of 238 fitness individuals. In order to determine the level of sports and socialization of fitness individuals in the collection of research data, "Sport and Socialization Scale developed by Şahan (2007) and "Personal Information Form" was used to collect information about individuals who are engaged in fitness. The 238 data from the research group were encoded in accordance with the rules of the SPSS 26.00 data analysis program and the answers were recorded. It was determined that the data showed normal distribution by looking at distortion (-1,040) and pressure (1,674), and therefore parametric tests were preferred. Independent Sampling t-test (Independent Samples t Test), age, training status, and one-way variance analysis (One Way ANOVA) were used for variables that do gender and regular sports. As a result, men in gender variable, according to whether they are playing sports or responding yes, have high levels of socialization with sports. As a result of other variables, no difference was found in the level of socialization with sports.

Keywords: Sports, sports and socialization, effects of sports on social work.

¹ Prof. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, matasoy@ahievran.edu.tr

² Prof. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, turkcaparunal@hotmail.com

³ Lisansüstü Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, aserdimez@gmail.com

GİRİŞ

Geçmişte insanlar karşı karşıya kaldıkları bazı durumlarda ihtiyaçlarını gidermek için çeşitli hareketler ve aktiviteler yapmışlardır. Teknoloji ve makinaların gelişimi bireylerin işlerini kolaylaştırmasıyla birlikte insanların hareket alanı giderek azalmıştır. Bu hareketliliğin azalmasına engel olmak, insanların beden ve ruh sağlığını geliştirmek, onları spor bilinci konusunda eğitmek böylece sporun gelişmesine ve yaygınlaşmasına katkı sağlamak için birçok çalışma yapılmıştır. Spor diğer bilimsel alanlardaki ilerlemelerden faydalanarak insanlara bir arada bulunma, çabalama ve kazançlı olma ruhu sağlayan bir yöntem şekline gelmiştir (Keten,1974).

Spor hareket ihtiyacını yerine getiren, sosyallik kazandıran mutlu eden ve birçok nedenden ötürü tercih edilen; farklı branşlardan oluşan ve branşların kendine özgü yapma şekilleri bulunan, mücadele gerektiren ve bedensel olarak yapılan aktivitelerin tümüdür (Heper, 2012).

Bireylerin farklı ortamlarda bulunmalarını sağlayan ve farklı kişilerle birlikte sosyalleşerek bir arada zaman geçirmeye yardımcı olan alanlardan biride spordur. Spor, insanları bulundukları ortamdan çıkarak farklı inançta ve davranışlarda insanlarla bir araya getirerek birlikte hareket etmelerini sağlar. Sporun bu yönünün insanları kaynaştırmaya ve pekiştirmeye olanak sağladığı söylenebilir (Yetim, 2000).

Spor, insanların birlikte yaşamalarının devamlılığına, bazı tutum ve davranışların oluşmasına olanak sağlar. Bazı rolleri öğrenmenin önemli yollarından biride sosyalleşmedir. Çocuklar kendilerine gerekli olan sosyal rolleri benimserler, bütün bireyler çocuk yaşta spor ve oyun ile bir arada olmayı öğrenirler. Bu etkinlikler iyi vatandaş, sorumluluğunu bilen bir arkadaş, bir öğrenci, ekip ruhu oluşmasına, rolleri öğrenmede ve liderlik özelliğini kazanmada önemli bir etkidir (Yıldıran ve Yetim, 1996).

Spor, kişilere tek başına ve birlikte yaşama, diğer insanlarla bir arada hareket etme hissi vererek grup halinde yaşamalarına yardımcı olur. Spor bunu farklı şekillerde elde edebilir. Spor bu cazibesini, kimlik, etnik köken, kadın, erkek ve genç, yaşlı ayrımı yapmaksızın sosyalleşmeyi sağlamayı amaçlamaktadır. Büyük cazibe ve gösterişe sahip olan spor ayrıca, stres ve sıkıntılardan uzaklaştırarak bir arada mutlu yaşamaya yardımcı olmaktadır. Spor, her fikir ve inançta insanı bir arada olmaya ve birlikte hareket etmeye yönlendirebilecek güce sahiptir (Parks vd. 1998).

İnsanların fiziksel ve zihinsel olarak hem de çevresiyle uyum içinde olma fırsatını sunar. Vücudun bir bütün olarak hareket etmesini sağlayarak kişinin koordine halinde ve dengede bulunmasına yardımcı olmaktadır (Selçuk ve Aydos, 1998).

Bireyin spor kanalıyla çevrede tanınması sağlanır. Çevresi ile iletişimde bulunmada zorluk çekmez. Olumlu yönde gelişmeye katkı sağlayan bu etkenler zihinsel olarak da gelişmesine katkı sağlar. Akran ortamlarında ve okullarda oyun ve beden eğitimi aktiviteleri ile yetişen çocuklar sosyalleşmede ve çevreye

uyum sağlamada zorluk çekmez. Oyunlar ve spor, sosyal kuralların öğrenilmesinde ve uygulanmasında önemli katkıda bulunur (Yetim, 2006).

Sosyalleşme toplum tarafından bazı değişmez tutumların kişilerce benimsenmesi, yaşam biçimi olarak kabul edilmesi ve bu süreçteki kuralların kişi tarafından benimsenerek yeni bir kimlik oluşturmaya denir (Demirtaş, 2009).

Spor aracılığıyla kazanılmış bir sosyallik kişinin sporun içinde olan ve hangi araçların kullanıldığı yani spora başlama sürecini sorgular. Spor ile sosyalleşme kişilerin spora katılma yoluyla toplumun içine girme şeklini gözler önüne serer. Sporun birlikte hareket etme, adaletli olma, mücadele sonucunda nasıl davranılması gerektiğini öğretmede etkisi olduğu düşünülmektedir (Tomlinson, 2019).

Spor, bireylerin farklı ortamlarda bulunmalarına olanak sağladığından bireylerin sosyalleşmelerinde önemli katkıya sahiptir. Spor gelişen ülkelerde genellikle birlikte yapılan faaliyetler olarak görülmektedir. Sporla birlikte insanlar farklı kişilerle diyalog kurmaya imkân bulurlar. Başta bireysel yapılan etkinlikler olarak görünseler de sonraki zamanlarda toplu halde yapılan etkinliklere dönüşmektedir (Küçük ve Acet, 2002).

Spor ve sosyalleşme birlikteliğinin ana temasında hayatın her evresinde ve her kesimden bireyin sporla nasıl tanıştığı ve kazanılan deneyimin bireyin hayatına katkısını sorgulamaktadır. Bu sorular sporda sosyalleşmenin iki evrede meydana geldiğini göstermektedir. Birinci evresi ön sosyalleşme, kişinin sosyal davranışında etkili olan sporla nasıl tanıştığı süreci tanımlar. Sporda sosyalleşmenin ikinci evresinin amacı sporla birlikte kazandığı deneyimin kişinin hayatını nasıl etkilediği sorusunu oluşturmaktır (Filiz, 2010).

Spor sosyallik evresinde elde edilmiş önemli bir kazanımdır. Bireylerdeki etkilenme bu bireyler arasında düşünce ve fikirlere saygılı olma sporun çocukluk ve gençlik evrelerinde yer almaktadır. Birey sosyalleşme kapsamında verimli çocukluk ve gençlik evreleri geçirirse daha başarılı bir sosyalleşme meydana gelmektedir (Amman vd., 2000).

Eski çağlarda insanlar hayatlarını sürdürebilmek ve günlük besin ihtiyaçlarını karşılayabilmek için sürekli hareket halinde olmuşlardır. Bugün ise bireyler teknolojik gelişim ve gün boyu masa başında oturmalarından dolayı hareketten uzak kalmışlardır. Hareketten uzak kalmak ve uzun süre hareketsiz kalmanın sonucunda insanlarda birçok rahatsızlık meydana gelmektedir. Günümüzde teknolojik aletlerin kullanımının yaygınlaşması ve sosyal medya bağımlılığına bağlı olarak insanlar arası diyalog azalmış ve insanlar yalnızlaşmaya başlamışlardır. Bu nedenle yapılan araştırmaların genelinde beden eğitimi ve sporun insanların sağlıklı bir vücut yapısına sahip olmasına ve aynı zamanda bireyin zihinsel ve sosyal gelişiminde büyük katkıları bulunmaktadır.

Bu çalışmanın amacı fitness yapan bireylerin sporla sosyalleşmelerine katkısının incelenmesi

amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Katılımcılar

Araştırmanın çalışma grubunu Şanlıurfa ilinde fitness yapan 58 kadın 180 erkek olmak üzere toplamda 238 kişi oluşturmaktadır. Çalışmaya katılanların cinsiyet değişkenine göre bilgiler Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Fitness Yapan Bireylerin Demografik Özelliklerinden Cinsiyet Dağılımları

		N	%
Cinsiyet	Erkek	180	75,6
	Kadın	58	24,4
	Toplam	238	100,0

Tablo 1 incelendiğinde fitness yapan kadın ve erkek katılımcıların yüzde ve frekans dağılımının verildiği görülmektedir. Cinsiyet dağılımına göre katılımcıların %75,6 erkek %24,4 kadınlardan oluşmaktadır.

Etik

Çalışma protokolü, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır (Tarih: 25.04.2025, Referans Numarası: 2024/04/31). Çalışma, 1964 Helsinki Bildirgesi ve sonraki güncellemelerinde belirtilen etik standartlara uygun olarak gerçekleştirilmiştir.

Verilerin Toplama Araçları

Verilerin toplanması 2 veri toplama aracından oluşmuştur. Birincisinde araştırmaya katılım sağlayan kişilerin kişisel bilgilerine ulaşmak için araştırmacı tarafından geliştirilen “Kişisel Bilgiler Formu” kullanılmıştır. Bu form; cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, düzenli spor , haftalık kaç saat spor yapıyor değişkenlerinin tespiti için 5 soruluk “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. İkincisinde; fitness yapan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerini belirlemek amacıyla Şahan (2007) tarafından geliştirilen “Spor ve Sosyalleşme Ölçeği” kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Çalışmaya katılan 238 kişiye ait veriler, hesaplama programının kurallarına uygun olarak kodlanmış ve cevapların kaydı yapılmıştır. Verilerin çarpıklık (-1,040) ve basıklık (1,674) değerlerine bakılarak normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve bu nedenle parametrik testler tercih edilmiştir. Çarpıklık ve Basıklık katsayılarının +2 ile -2 arasında olduğu durumlarda normallik varsayımı benimsenebilir (Field, 2009). Cinsiyet ve Düzenli Spor Yapıyor musunuz değişkenleri için Bağımsız Örneklem t-testi (Independent

Samples t Test), yaş, eğitim durumu ve haftada kaç saat spor yapıyorsunuz değişkenleri için tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) kullanılmıştır.

BULGULAR

Bu çalışmada, Şanlıurfa ilinde fitness yapan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya Şanlıurfa ilinde fitness yapan 238 sporcu katılmıştır. Bu çalışmada tarama yöntemi kullanılmıştır.

Tablo 2. Araştırmaya katılan fitness yapan bireylerin demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımları

	Gruplar	N	%
Cinsiyet	Kadın	58	24,4
	Erkek	180	75,6
Yaşınız	18-28 Yaş	98	41,2
	29-38 Yaş	111	46,6
	39-48 Yaş	23	9,7
	49-58 Yaş	6	2,5
	Okuryazar Değil	5	2,1
Eğitim Düzeyi	İlköğretim	11	4,6
	Lise	55	23,1
	Üniversite	148	62,2
	Lisansüstü	19	8,0
Düzenli Spor Yapıyor Musunuz?	Evet	197	82,8
	Hayır	41	17,2
Toplam		238	100
Haftada Kaç Saat Spor Yapıyorsunuz?	1-3 Saat	55	23,1
	3-5 Saat	75	31,5
	5-7 Saat	38	16,0
	7+ Saat	31	13,0
	Toplam	199	100

Tablo 2 incelendiğinde; araştırmaya katılan bireylerin cinsiyet değişkenine göre %24,4'ü (n=58) kadın, %75,6'sı (n=180) erkektir. Yaş değişkenine göre %41,2'si (n=98) 18-28 yaşları arasında, %46,6'sı (n=111) 29-38 yaşları arasında, %9,7'si (n=23) 39-48 yaşları arasında ve %2,5'i (n=6) 49-58 yaşları arasında olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Eğitim Düzeyi değişkenine göre %2,1'i (n=5) okuryazar değil, %4,6'sı (n=11) ilköğretim düzeyinde olduğu, %23,1'i (n=55) lise düzeyinde olduğu, %62,2'si (n=148) üniversite düzeyinde olduğu ve %8,0'i (n=19) Lisansüstü eğitim düzeyinde olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Düzenli spor yapıyor musunuz değişkenine göre %82,8'i (n=197) evet derken %17,2'si (n=41) hayır yanıtı verdikleri sonucuna ulaşılmıştır. Haftada kaç saat spor yapıyorsunuz değişkenine göre %27,6'sı (n=55) 1-3 saat, %37,7'si (n=75) 3-5 saat, %19,1'i (n=38) 5-7 saat ve %15,6'sı (n=31) 7 saat ve üzeri haftalık spor yaptıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 3. Araştırmaya katılan fitness yapan bireylerin cinsiyet değişkenine göre sporla sosyalleşme düzeylerine ilişkin t testi sonuçları

	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	SS	t	p
Sporla Sosyalleşme	Kadın	58	3,472	,523	2,880	,005*
	Erkek	180	3,717	,673		

p<.05*

Tablo 3 incelendiğinde; Araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Yapılan incelemeler sonucunda cinsiyet değişkeni ile sporla sosyalleşme düzeyleri arasında erkek katılımcıların puan ortalamalarının istatistiksel olarak anlamlı ve daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 4. araştırmaya katılan fitness yapan bireylerin yaş değişkenine göre sporla sosyalleşme düzeylerine ilişkin one-way anova sonuçları

	Yaş	N	$\bar{x}$	SS	F	P
Sporla Sosyalleşme	18-28 Yaş	98	3,606	,698	1,027	,381
	29-38 Yaş	111	3,723	,582		
	39-48 Yaş	23	3,641	,740		

p<.05*

Tablo 4 incelendiğinde; Araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin yaş farklılıkları araştırılmak istenmiştir. Araştırma neticesinde yaş değişkeni ile sporla sosyalleşme üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığı görülmüştür.

Tablo 5. Araştırmaya katılan fitness yapan bireylerin eğitim durumu değişkenine göre sporla sosyalleşme düzeylerine ilişkin one-way anova sonuçları

	Eğitim Durumu	N	$\bar{x}$	SS	F	P
Sporla Sosyalleşme	Okuryazar Değil	5	3,240	,633	1,155	,332
	İlk Öğretim	11	3,636	,798		
	Lise	55	3,550	,749		
	Üniversite	148	3,710	,604		
	Lisansüstü	19	3,688	,544		

p<.05*

Tablo 5 incelendiğinde; Araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin eğitim durumu farklılıkları araştırılmak istenmiştir. Araştırma neticesinde eğitim durumu değişkeni ile sporla sosyalleşme üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığı saptanmıştır.

Tablo 6. Araştırmaya katılan fitness yapan bireylerin düzenli spor yapma değişkenine göre sporla sosyalleşme düzeylerine ilişkin t testi sonuçları

	Düzenli Spor Yapıyor musunuz ?	N	$\bar{X}$	SS	t	p
Sporla Sosyalleşme	Evet	197	3,711	,648	3,033	,004*
	Hayır	41	3,401	,584		

p<.05*

Tablo 6 incelendiğinde; Araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin düzenli spor yapma farklılıkları araştırılmak istenmiştir. Araştırma neticesinde düzenli spor yapma değişkeni ile sporla sosyalleşme düzeyleri arasında düzenli spor yapan katılımcıların puan ortalamalarının daha yüksek ve

anlamli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 7. Araştırmaya katılan fitness yapan bireylerin haftalık spor yapma değişkenine göre sporla sosyalleşme düzeylerine ilişkin one-way anova sonuçları

	Haftada Kaç Saat Spor Yapıyor sunuz?	N	$\bar{x}$	SS	F	P
Sporla Sosyalleşme	1-3 Saat	55	3,632	,620	1,415	,240
	3-5 Saat	75	3,693	,695		
	5-7 Saat	38	3,688	,692		
	7+ Saat	31	3,921	,461		

p<.05*

Tablo 7 incelendiğinde; Araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin haftalık spor yapma süresindeki farklılık araştırılmak istenmiştir. Araştırma neticesinde haftalık spor yapma değişkeni ile sporla sosyalleşme üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığı görülmüştür.

TARTIşMA

Bu bölümde, çalışmamızın “Kişisel Bilgi Formu”nda yer alan yaş, cinsiyet, eğitim durumu, spor etkinliklerine katıldığı, spor yapma süreleri verilerine ait hesaplamalar ve analizlere ait yorumlamalara ve benzer çalışmalardan elde edilen sonuçlara yer verilmiştir.

Theberge (2000), Abraham (1998), şahan (2007) araştırmalarında kadın katılımcıların ortalamaları erkek katılımcılara göre daha yüksek çıkmıştır. şahan (2007), Theberge (2000) ile Abraham (1998) yapmış oldukları çalışma ortalamaları bizim çalışmamıza ait ortalamalara göre farklılık göstermiştir. Bu alışmalar yaptığımız çalışmayla paralel değildir

Araştırma grubunun Yaş değişkenine göre Sporla Sosyalleşme düzeyleri arasındaki hesaplamalarda anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Bu hesaplamalar sonucunda araştırmaya katılan grubun Yaş faktörünün sosyalleşme üzerinde bir etkisi olmadığı anlaşılmıştır. Merter (2013), Kırılmazkaya (2010), Akpınar (2010) yapmış olduğu çalışmalarda yaş değişkeninin Sporda Sosyalleşme’ de farklılığın anlamlı olmadığını belirtmişlerdir. Yapılan çalışmaların sonuçları çalışmamızla aynı sonuçlara sahiptir.

Araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin eğitim durumu farklılığı analiz edilmiştir. Analizlere bağlı olarak eğitim durumu değişkeni ile sporla sosyalleşme seviyelerinde yapılan hesaplamalar sonucunda farklılığın anlamlı olmadığı görülmüştür.

Karaçoban (2019) tarafından sporun sosyalleşme üzerindeki etkilerinin araştırıldığı bir çalışmada eğitim durumunun sosyalleşme üzerine bir etkisi olmadığı görülmüştür. Çalışmanın sonuçları yapmış olduğumuz araştırmayla aynı düzeyde çıkmıştır.

Çalışmaya katılım sağlayan bireylere sorulan Düzenli Spor Yapıyor Musunuz? Sorusuna, Evet Düzenli Spor Yapıyorum cevabını verenler lehine anlamlı bir fark oluşturduğu tespit edilmiştir. şahan

(2007) yapmış olduğu çalışmada spor yapanlar ile yapmayanların sosyalleşme düzeyleri arasında hesaplamalar sonucunda anlamlı bir farkın olmadığı görülmektedir. Yapılan bu çalışma bizim çalışmamız ile paralellik göstermektedir.

Çalışmaya katılanlara sorulan Haftada Kaç Saat Spor Yapıyorsunuz? Sorusuna verilen cevaplara göre Sporla Sosyalleşme seviyesinde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre spor yapma süresinin bireylerin sosyalleşmesi üzerinde bir etkiye sahip olmadığı saptanmıştır.

Karaçoban (2019) yapmış olduğu çalışma sonucuna göre spor yapma süresinin bireylerin sosyalleşmesine bir katkısı saptanmamıştır. Bu çalışma bizim çalışmamızla paralellik göstermektedir.

Sonuç olarak araştırmaya katılan bireylerin sporla sosyalleşme düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Yapılan incelemeler sonucunda cinsiyet değişkeni ile sporla sosyalleşme düzeyleri arasında erkek katılımcıların puan ortalamalarının hesaplamalarda anlamlı ve yüksek puana sahip olduğu görülmüştür.

Bireylerin iş ve okul zamanları dışında bir arada yaşayarak diyalog halinde olmaları hareket ederek stresten uzaklaşmaları ve mutlu olmaları spor yapmaya ihtiyaçları olmaktadır. Bunun için gerek yerel yöneticilere, okullardaki yöneticileri ve merkezi yönetime bireylerin spor yapmaları ve hareket halinde bulunmaları için gerekli alan ve malzemelerin temininde büyük görev düşmektedir. Bu ihtiyaçlar sağlandığı takdirde bireyler daha fazla hareket ederek fiziksel ve zihinsel olarak daha sağlıklı bir yaşam sürdüreceklerdir. Bununla birlikte daha sağlıklı ve faydalı bir toplum ve gelecek inşa edilmesine katkıda bulunacaklardır.

Finansman: Yazarlar, bu araştırma, yazarlık ve/veya makalenin yayımı için herhangi bir mali destek almamıştır.

Çıkar Çatışması: Bu makale için yazarların herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Etik Onay: Çalışma protokolü, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır (Tarih: 25.04.2025, Referans Numarası: 2024/04/31). Çalışma, 1964 Helsinki Bildirgesi ve sonraki güncellemelerinde belirtilen etik standartlara uygun olarak gerçekleştirilmiştir.

Katılım Onayı: Çalışmaya dahil edilen tüm bireysel katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Teşekkür: Bu çalışmanın katılımcılarına ve çalışmada kullandığımız ölçekleri geliştirenlere teşekkür ederiz.

Katkı Oranı Beyanı: Bu çalışma, her yazarın ortak katkılarıyla gerçekleştirilmiştir. Tüm aşamalarda yazarlar iş birliği içinde çalışmıştır.

KAYNAKÇA

- Abraham, A. (1998). *“Geschlecht als Strukturdimension Sozialer Ungleichheit-auch im Sport”*, in:K. Cachayand I. Hartmann-Tews (Ed.) Sport und Soziale Ungeichkeit Stuttgart: Verlag Staphanie Naglschmid.
- Akpınar, S. (2010). Spor Federasyonlarında Çalışanların, Sosyal Beceri, İş Doyumu ve Problem Çözme Yeterlilikleri Üzerine Bir Araştırma, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Amman, M.T., İkizler, H.C., Karagözoğlu, C. (2000). *Sporda Sosyal Bilimler*, Alfa Yayınevi, İstanbul.
- Demirtaş, H. (2009). *Sınıf Yönetiminin Temelleri, Etkili Sınıf Yönetimi*, AnıYayıncılık, Ankara.
- Field, A. (2009). *Discovering Statistics Using SPSS (3rd ed.)* Sage Publications Inc. Thousand Oaks, California.
- Filiz, Z. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Sosyalleşmesinde Spora Katılımın Değerlendirilmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 192-203.
- Heper, E. (2012). Sporla İlgili Kavramlar ve Sporun Tarihsel Gelişimi. Spor Bilimlerine Giriş. Anadolu Üniversitesi Yayınları. Eskişehir.
- Karaçoban, S. (2019). Spor Yapan Terör Gazilerinin Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Keten, M. (1974). Türkiye’de Spor. Ayyıldız Matbaası, Ankara.
- Kırılmazkaya, G. (2010). İlköğretim Fen Bilgisi ve Sınıf Öğretmen Adaylarının Problem Çözme Becerileri ve Sosyal Becerilerinin Karşılaştırılması. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Küçük, V., Acet, M. (2002). Bir Kişilik Özelliği Olarak Suçluluk ve Sporla İlişkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (7).
- Merter, K. (2013). Ortaokul Öğrencilerinin Sosyal Duygusal Öğrenme Becerileri ve Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Maltepe İlçesi Örneği) Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Parks, J., B. Zanger, B. R. K. Quarterman, J. (1998). *Contemporary Sport Management*. Human Kinetics, Champaign, İlionis.
- Selçuk, E. Aydos, L. (1998). Ankara Polis Akademisinde Sporcu Olan ve Sporcu Olmayan Öğrencilerin Bazı Kişilik ve Davranış Özelliklerini Araştırılması. G.Ü. *Beden Eğitimi Spor Bilimleri Dergisi*, Ankara.
- Şahan, H. (2007). Üniversite Öğrencilerinin Sosyalleşme Sürecinde Spor Aktivitelerinin Rolü Yayınlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Theberge, N. (2000). *Gender and Sport*, In: J Coakley and E. Dunning (Ed.) *Handbook of Sport Sludies.*, London: Sage.
- Tomlinson, A. (2019). *Sociology of Sport*. The Wiley Blackwell Companion to Sociology.
- Yetim, A. (2000). *“Sporun Sosyal Görünümü,” Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Sayı.1, Cilt,5.
- Yetim, A. (2006). *Sosyoloji ve Spor*. MorpaYayınevi, İstanbul.
- Yıldiran, İ., Yetim, A. (1996). *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi Gazi Üniversitesi cilt, 1 sayı,3* Ankara.